

π. ΛΙΒΥΟΣ

ΑΝ

...ζούσα τη ζωή μου
απ' την αρχή

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Αν... ζούσα τη ζωή μου απ' την αρχή**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: π. Λίβυος
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Θάνος Κακολύρης
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© π. Χαράλαμπος Λίβυος Παπαδόπουλος, 2024
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2024

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2024, 11.000 αντίτυπα

ISBN 978-618-01-5821-2

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | *Since 1979*

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση | 121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκν 13-15, 106 78 Αθήνα | 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 | Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr

π. ΛΙΒΥΟΣ

ΑΝ

...ζούσα τη ζωή μου
απ' την αρχή

Έλεγε ο Άγιος Παΐσιος: «Όταν σας δίνουν μια καραμέλα, να έχετε υπομονή και να μη βιάζεστε λαιμαργα να την καταπιείτε. Να την αφήνετε να λιώσει στο στόμα σας, έτσι θα την απολαμβάνετε...» Η ζωή είναι δώρο, ας μη βιαζόμαστε να την προσπεράσουμε, αλλά να τη ζήσουμε.

Συχνά είμαστε τόσο απασχολημένοι, παρατηρώντας όσα διαθέτουν οι άλλοι, που ξεχνάμε τις ευλογίες που έχουμε εμείς οι ίδιοι στη ζωή μας. Και δεν αναφέρομαι μονάχα στα υλικά αγαθά. Γράφω κυρίως για τα ουσιαστικά στοιχεία μιας ανθρώπινης ζωής που κυλά όμορφα. Στοιχεία που πάρα πολύ εύκολα παραβλέπουμε σε αυτόν τον σύνθετο και ολοένα πιο πολύπλοκο κόσμο στον οποίο ζούμε. Πράγματα που μπορεί σήμερα να φαντάζουν ασήμαντα, αλλά που τη στιγμή της τελευταίας μας πνοής αναγνωρίζονται ως τα πιο σημαντικά.

Ρόμπιν Σάρμα,
«Ο πλούτος που δεν αγοράζεται με χρήμα»

Η ζωή δε μετριέται από τις αναπνοές που παίρνουμε, αλλά από τις στιγμές που μας κόβουν την ανάσα.

Μάγια Αγγέλου

Πρόλογος

Πολλές φορές χρειάστηκε ως κληρικός να επισκεφτώ ανθρώπους στο τελευταίο στάδιο της ζωής τους. **Λίγο πριν από την ολική μεταμόρφωση το μεγάλο άλμα και φωτεινό πέρασμα στην αιωνιότητα. Εκεί όπου θα φωνάζουμε τον άλλο με ένα μονάχα όνομα, «αγάπη μου». Εκεί όπου τα χέρια μας θα έχουν μονάχα μια μνήμη, εκείνους που μας αγκάλιασαν και αγκαλιάσαμε ειλικρινά.**

Άλλες, πάλι, φορές συναντήθηκα καιμίλησα για ώρες με ανθρώπους όπου μια μεγάλη δοκιμασία άλλαξε για πάντα τον τρόπο που έβλεπαν τη ζωή. Μιλήσαμε βαθιά, ανθρώπινα, αποκαλυπτικά. Είδα το δάκρυ αλλά και το γέλιο τους. Τον αγώνα τους να μεταβάλουν το τραύμα σε θαύμα. Είδα την πίστη αλλά και τις στιγμές της απιστίας τους. Είδα τη δύναμη της ελπίδας αλλά και την κόλαση της απόγνωσης. Κοιταχτήκαμε κατάματα και μιλήσαμε ειλικρινά για τα μεγάλα ερωτήματα της ύπαρξης.

Έζησα μαζί τους όλα τα στάδια του πόνου και της οδύνης, του πένθους και της απώλειας, του τέλους και της μεγάλης αρχής. Είδα τι σημαίνει να ποθείς ξανά τη ζωή έπειτα από ένα μεγάλο ατύχημα ή μια σκληρή δοκιμασία, να βρίσκεις ελπίδα έπειτα από ένα μεγάλο πένθος, να ερωτεύεσαι ξανά έπειτα από μια μεγάλη προδοσία. Βίωσα τον θυμό και την άρνησή τους, την αποδοχή και τη σιωπηλή προσευχή τους. Μου έδωσαν μεγάλα και σπουδαία μα-

θήματα. Όχι τόσο με τα διδάγματά τους αλλά κυρίως με τη στάση τους. Όχι με αυτά που είπαν αλλά με εκείνο που ήταν.

Μιλήσαμε ώρες για το τι θα έκαναν και τι δε θα έκαναν σε μια νέα δυνατότητα ζωής. Σε όλους έθεσα ερωτήματα δίχως να προσδοκώ απαντήσεις. Με ενδιέφερε περισσότερο να κουβεντιάσω μαζί τους και όχι να πάρω ένα έτοιμο συνταγολόγιο ζωής. Άλλωστε τι να το κάνω, όταν η ζωή είναι ένα τόσο βαθύ μυστήριο, ανεπανάληπτο και ξεχωριστό για τον καθένα μας.

Δε με ενδιαφέρει η πληκτική «ηρεμία» των απαντήσεων, προτιμώ το μαγικό ταξίδι των ερωτήσεων. Να μπαρκάρω ζητούσα, όχι να πιάσω λιμάνι. Όταν καταλάβουμε ότι η φύση μας είναι το ταξίδι, τότε η ζωή μας θα γίνει μια συνεχής αποκάλυψη θαυμάτων, πλούτου και αφθονίας.

Σε μια συζήτηση δεν είναι πάντα
απαραίτητο να δοθούν απαντήσεις
αλλά να ανοίξουν ερωτήματα
και προβληματισμοί.

Η απάντηση δεν πάει μακριά την ψυχή μας.
Το ερώτημα την ταξιδεύει.

Έτσι τους ρώτησα πολλά, μιλήσαμε αρκετά, άλλοτε βουβά κι άλλοτε με λέξεις. Με ανάγκασαν να σκεφτώ, με έσπρωξαν να προβληματιστώ, να γκρεμίσω αυτονόητα και στερεότυπα, νοητικούς περιορισμούς και νεκρές συνήθειες. Με ξεβόλεψαν πολλές φορές από τις δικές μου «αλήθειες» και με οδήγησαν

στο πλάτεμα του διαφορετικού, του αλλιώς, εκείνου που ξεπερνά τα δεδομένα μας. Πόση ομορφιά μάς έχουν κλέψει οι νοητικές μας βεβαιότητες... Πόσο αλλιώτικη θέα θα είχε η ζωή μας εάν γκρεμίζαμε τα τείχη του εγώ μας;

Δόξα τω Θεώ, με τυράννησαν οι κουβέντες τους, τα βιώματα και οι εμπειρίες τους. Τα σκληρά ερωτήματά τους. Η σιωπή και τα ξεσπάσματά τους. Δόξα τω Θεώ, μου έδωσαν κλοτσιά προς τη ζωή και ώθηση να γευτώ τον ουρανό.

«Τι θα έκανες ή δε θα έκανες εάν ζούσες ξανά από την αρχή; Τι θα ήταν σημαντικό και τι ασήμαντο για σένα; Τι σημαίνει ζω και όχι απλώς επιβιώνω; Τη ζωή τη ζούμε ή την ξεφορτωνόμαστε; Ποιες είναι οι βασικές ανάγκες του ανθρώπου και πώς μπορεί να συναντηθεί με τη χαρά; Υπάρχει χαρά δίχως προβλήματα; Είναι κακό να συναντάς εμπόδια; Μπορούμε όλα να τα ελέγξουμε, κι εάν όχι, γιατί “τρελαινόμαστε”; Τι σημαίνει θεραπεία; Θεραπευόμαστε ή μαθαίνουμε να διαχειριζόμαστε δημιουργικά την πραγματικότητά μας; Είναι σταυρός ο χαρακτήρας μας; Γεννιόμαστε ή γινόμαστε; Τι είναι τελικά χρήσιμο και τι άχρηστο; Υπάρχει λάθος και σωστό; Τύχη και ατυχία; Το ταξίδι είναι πιο σημαντικό ή ο προορισμός; Πού συναντάει κανείς τον Θεό; Γιατί, ενώ ο Θεός μάς κερνάει φως, μετά χάνεται και έρχεται όταν βρισκόμαστε στο χείλος του γκρεμού;»

Αυτά κουβεντιάζαμε, σε αυτά τα ερωτήματα ταξιδέψαμε και κάπου μάλλον καταλήξαμε. Μερικούς σταθμούς, λοιπόν, από αυτό το ταξίδι σάς αφήνω εδώ και ελπίζω να φανούν χρήσιμα λιμάνια ανεφοδιασμού για το μεγάλο και συναρπαστικό ταξίδι της ζωής σας.

Πάμε λοιπόν: «**Αν ζούσα τη ζωή μου απ' την αρχή**», θα...

Θα έβλεπα τη ζωή ως δώρο και όχι ως βάρος

Το να βλέπεις τη ζωή ως δώρο είναι δώρο. Ευτυχισμένοι οι άνθρωποι που μπορούν να χαίρονται το ταξίδι της ύπαρξης. Που μπορούν να δοξάζουν τον Θεό σε μια ζωή που δεν είναι τέλεια, αλλά είναι πανέμορφη. Το τέλειο θέλει άλλο χρόνο. Θέλει να είναι αιώνιο, άχρονο, έξω από όρια και δεσμεύσεις. Αλλιώς γίνεται τυραννία, επιβολή και μια μορφή φασισμού. Η ατέλεια ανήκει εδώ, στον κόσμο αυτό· κόσμο ορίων και δεσμεύσεων. **Μας λείπει πάντα κάτι κι αυτό μας κάνει μεγάλους.** Αυτή αίσθηση ελλείμματος είναι που μας ωθεί διαρκώς να ψάχνουμε, να πεινάμε και να διψάμε την ομορφιά και το νόημα.

Ίσως να μην υπάρχει μεγαλύτερη αμαρτία από το να βλέπεις τη ζωή ως βάρος που πρέπει να ξεφορτωθείς και όχι να ζήσεις. Αποτελεί υπαρξιακή τραγωδία να επιστρέφεις σπίτι σου και, λίγο πριν κοιμηθείς, να ξεφορτώνεσαι με ικανοποίηση τον χρόνο σου. Τις στιγμές που προσπέρασες και δεν έζησες, τα πρόσωπα που ενώ κοίταξες δεν είδες, που ενώ σου μίλησαν ποτέ δεν άκουσες, τα μέρη όπου πήγες αλλά δεν ταξίδεψες.

*Το μεγαλύτερο κακό που μπορεί
να σου συμβεί είναι να περάσει η ζωή σου
και να μην την έχεις ζήσει...*

*Ο άνθρωπος δεν είναι για να επιβιώνει,
είναι για να ζει.*

Χρόνης Μίσσιος

Νυχτώνει, και λίγο πριν κοιμηθούμε δεν υπάρχει πληρότητα ευχαριστίας και ευγνωμοσύνης στα στήθη μας. Δε λέμε ένα ευχαριστώ στον Θεό που μας χάρισε ακόμη μια μέρα ζωής. Λες και είναι αυτονόητο ότι αύριο θα ζούμε. Αντιθέτως αναφωνούμε με αγανάκτηση: «Ουφ, πάει, πέρασε κι αυτή η μέρα. Τελείωσε, την ξεφορτώθηκα...» Θα μου πεις, «ναι, αλλά υπάρχουν και μέρες πολύ δύσκολες και κουραστικές...» Δεν αμφιβάλλω γι' αυτό. Δεν αρνούμαι ότι η ζωή έχει πόνο και οδύνη. Όμως δεν μπορώ να συμβιβαστώ με την ήττα της ύπαρξης. Με τη μιζέρια και την παραιτήση. Με το μηδέν του αρνητισμού. Δεν μπορώ να δεχθώ ότι η ζωή έχει μόνο πίκρα. Όχι. Έχει και γλύκα, χαρά και ευκαιρίες, θαύματα και ευλογίες.

Γνωρίζοντας ότι το να ζεις σημαίνει πολλές φορές και να πονάς, ταξιδεύω στη ράχη της Ιστορίας, στα μονοπάτια της καρδιάς, στις ομορφιές της ύπαρξης. Επιθυμώ να ζήσω το μεγάλο μυστήριο που λέγεται ζωή. Να γευτώ το τώρα και το μετά. Αυτό που είμαι κι εκείνο που δεν έγινα ακόμη, κι όμως μπορώ.

Δε φαντασιώνομαι μια ζωή δίχως δυσκολίες, δοκιμασίες και προβλήματα. Μια τέτοια ζωή, τουλάχιστον σε αυτόν τον κόσμο και με αυτή τη μορφή ύπαρξης που έχουμε τώρα, δεν υπάρχει.

Μονάχα στη Βασιλεία του Θεού καταργείται οριστικά και μόνιμα κάθε μεταβολή και ρευστότητα, κάθε πόνος, οδύνη, λύπη και στεναγμός.

Εκεί, όχι εδώ. Τότε, όχι τώρα.

Ευλογημένοι λοιπόν οι άνθρωποι που ζουν με χαρά και όχι με γκρίνια και μιζέρια. Που γίνονται πρωταγωνιστές και όχι παρατηρητές της ζωής. Που χαίρονται και δε λυπούνται που γεννήθηκαν σε αυτόν τον κόσμο.

*Αν κάτι σε ενοχλεί, άλλαξέ το.
Αν δεν μπορείς να το αλλάξεις,
άλλαξε τη στάση σου. Μην γκρινιάζεις.*

Μάγια Αγγέλου

Το σημαντικό είναι να δούμε την ύπαρξη ως το μεγάλο μονοπάτι που καλούμαστε να περπατήσουμε. Σε αυτό το μονοπάτι μπορεί να χαθούμε, ίσως πέσουμε και χτυπήσουμε ή μπορεί και να λασπωθούμε. Αλλά δεν πρέπει να αρνηθούμε τη διάβασή του. **Όταν περπατάς, ακόμη και να χαθείς, θα βρεις τον δρόμο σου. Αρκεί να περπατάς.** Ας τολμήσουμε να το εξερευνήσουμε και να χαρούμε όλη τη διαδρομή του. Σε κάθε μέτρο που περπατάμε, κάθε φορά που σταματάμε, σε κάθε δέντρο και πηγή, ό,τι κι εάν βρεθεί μπροστά μας, να λέμε: «Να 'ναι ευλογημένο...» Τα πάντα είναι δρόμος. Όλα κάπου οδηγούν. Ακόμη και ένα αδιέξοδο είναι δρόμος. Σε αναγκάζει να γυρίσεις πίσω και να δεις πού και πώς χάθηκες. Τι λάθος έκανες στους υπολογισμούς σου. **Κάθε αποτυχία είναι μια νέα ευκαιρία. Είναι ο Θεός που μας αλλάζει δρόμο, όταν γνωρίζει ότι ακόμη δε μάθαμε αρκετά για να φτάσουμε στο τέλος.**

*Θα έπρεπε να εύχεστε την αποτυχία,
εάν φοβάστε μην αποτύχετε,
δε θα πάτε πολύ μακριά. Δεν υπάρχει
αυτό που αποκαλούμε αποτυχία.
Αποτυχία είναι απλώς η ζωή που
προσπαθεί να μας αλλάξει κατεύθυνση...*

Στιβ Τζομπς

Η ζωή πρέπει να έχει ρίσκο αλλά όχι φόβο. Δεν είναι κακές οι βεβαιότητες, αλλά, εάν μείνουμε σε αυτές, χάνουμε την επαφή με το Μυστήριο και την Αποκάλυψη της ζωής. Είχα ακούσει σε μια συνέντευξη τον Θανάση Λάλα να λέει κάτι πολύ όμορφο και σημαντικό. Ότι «**κανείς δε γνωρίζει την αλήθεια εγκλωβισμένος σε βεβαιότητες. Το μυστήριο της ζωής αποκαλύπτεται στο χείλος του γκρεμού**».

Η ζωή βρίσκεται πάντα στα όρια.

Στην άκρη.

Ρόμπερτ Κιγιοσάκι

Και είναι μεγάλη αλήθεια. Ο ίδιος ο Χριστός μάς λέει: «Όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του πρέπει να τη χάσει...» Δηλαδή να φύγει από το βόλεμα της συνήθειας και να μπει στην περιπέτεια του νέου, της έκπληξης και του θαυμαστού. Να βγει από το εγώ του, να τολμήσει να αγαπήσει και να αγαπηθεί, να συνδεθεί και να δη-

μιουργήσει. Η ζωή θέλει εραστές να τους δοθεί. Να τους αποκαλύψει ένα βάθος που δε γνωρίζει τέλος. Είναι ο ίδιος ο Θεός που μας συναντά καθώς βαδίζουμε με θάρρος τη ζωή. Μας δίνει σημεία και σημάδια, μιλάει μέσα από την καθημερινότητά μας. Μας θέλει να ζούμε και όχι να κρυβόμαστε.

*Το μυστήριο της ζωής
αποκαλύπτεται στο χείλος του γκρεμού.*

Θανάσης Λάλας

Ζει κανείς ουσιαστικά και όχι απλώς επιβιώνει όταν τολμά.
Όταν δε λιποτακτεί και δεν κρύβεται.
Όταν χαίρεται με τα λίγα που γίνονται πολλά.
Όταν στα απλά ανακαλύπτει όλη την ομορφιά και τη σοφία του κόσμου.

Ζει κανείς όταν στις δυσκολίες βλέπει ευκαιρίες.
Στις δοκιμασίες ανακαλύπτει μαθήματα ζωής.
Στον πόνο βρίσκει μια νέα αρχή ζωής.

Η ζωή είναι ευλογημένη κι όμορφη όταν τη βιώνουμε με βαθιά αίσθηση ευγνωμοσύνης και δοξολογίας στην καθημερινότητά μας. Όταν η ρουτίνα ντύνεται με χρώμα και οι στιγμές καθρεφτίζουν την αιωνιότητα. Λάμπει η δόξα του Θεού στο κάθε αντικείμενο και πρόσωπο. Σε όλα συναντάμε αυτό που δε φαίνεται αλλά είναι εκεί, ως πληροφορία και αίσθηση. Ο Θεός παντού, στα πάντα μάς αποκαλύπτεται. Μυρίζει το γιασεμί ανάστασης.

Πώς μπορούμε λοιπόν να ζήσουμε τη ζωή ως δώρο και όχι βάρος; Να μερικές σκέψεις και προτάσεις.

- 1. Ευγνωμοσύνη:** Η ευχαριστία για ό,τι έχουμε στη ζωή μας, από την υγεία και τις σχέσεις μας μέχρι τις ευκαιρίες και τις εμπειρίες, μας βοηθά να νιώθουμε χαρούμενοι. Να λέμε «ευχαριστώ, Θεέ μου, για τα γλυκά και τα πικρά της ζωής». Να βιώνουμε τα πάντα ως μέρος ενός μεγάλου σχεδίου.
- 2. Προοπτική:** Όταν αναγνωρίζουμε τη ζωή ως δώρο, μπορούμε να αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες με περισσότερη αισιοδοξία και δύναμη. Η αντίληψη αυτή μας ενθαρρύνει να βλέπουμε τις προκλήσεις ως ευκαιρίες για μάθηση και ανάπτυξη.
- 3. Συνειδητότητα:** Η συνειδητή ζωή, όπου ζούμε πλήρως την κάθε στιγμή, μας επιτρέπει να απολαμβάνουμε πιο έντονα τις εμπειρίες μας. Αναγνωρίζουμε την ομορφιά στις καθημερινές στιγμές και αποφεύγουμε να παρασυρθούμε από το άγχος και την αρνητικότητα. Να είμαστε παρόντες στο τώρα της ζωής μας. Να παρατηρούμε με προσευχή και εγρήγορση τα σημάδια του Θεού γύρω μας. Ο Θεός μάς μιλάει κάθε ώρα και στιγμή. Ας φροντίσουμε να μη λείπουμε από τη ζωή μας. Να είμαστε πάντα εκεί κι Αυτός θα είναι πάντα εδώ.
- 4. Σχέσεις:** Όταν εκτιμούμε τη ζωή, συνήθως εκτιμούμε και τους ανθρώπους γύρω μας. Αυτή η προσέγγιση μας βοηθά να αναπτύσσουμε πιο υγιείς και βαθιές σχέσεις, καθώς κατανοούμε την αξία της παρουσίας των άλλων στη ζωή

μας. Δίχως την παρουσία του άλλου δεν υπάρχω ούτε εγώ. Κανένας παράδεισος δε φυτρώνει στη μοναξιά και την αποξένωση.

5. Πνευματικότητα: Πολλοί άνθρωποι που βλέπουν τη ζωή ως δώρο συνήθως έχουν μια βαθιά αίσθηση πνευματικότητας. Η αναγνώριση της ζωής ως κάτι πολύτιμο μπορεί να συνδέεται με την αίσθηση του σκοπού και της σημασίας της ύπαρξης.

Η εκτίμηση της ζωής μπορεί να μας εμπνεύσει να ζούμε με περισσότερη ακεραιότητα και να επιδιώκουμε συνεχώς την προσωπική μας ανάπτυξη. Μπορεί να μας ενθαρρύνει να θέτουμε στόχους και να εργαζόμαστε για την επίτευξή τους, γνωρίζοντας ότι κάθε μέρα είναι μια νέα ευκαιρία.

Η προοπτική αυτή, αν και μερικές φορές είναι δύσκολο να διατηρηθεί λόγω των προκλήσεων και των δυσκολιών της καθημερινής ζωής, μπορεί να φέρει μια βαθιά αίσθηση ευεξίας και πληρότητας. **Το να βλέπουμε τη ζωή ως δώρο δε σημαίνει ότι αγνοούμε τις δυσκολίες, αλλά ότι αντιλαμβανόμαστε πως μπορούμε να μεταβάλουμε το σκοτάδι σε φως, τα τραύματα σε θαύματα. Να ζήσουμε την ομορφιά της ζωής χωρίς να περιμένουμε τη λύση όλων των προβλημάτων της.**

ΖΩ σημαίνει **ΤΑΞΙΔΕΥΩ** πάνω στα κύματα της **ΥΠΑΡΞΗΣ**.
ΑΓΚΑΛΙΑΖΩ το άγνωστο, **ΒΟΥΤΑΩ** στη δίψα της **ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑΣ**,
ΠΟΘΩ την **ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ**, το **ΝΕΟ**, το **ΜΥΣΤΗΡΙΟ**, που ζητά να σου
ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΕΙ σε κάθε **ΑΔΙΕΞΟΔΟ**. Γιατί συνήθως η **ΖΩΗ** σου
φανερώνεται εκεί που νομίζεις ότι τα έζησες όλα και δεν έχει
κάτι άλλο, δεν υπάρχει **ΕΚΠΛΗΞΗ** και **ΘΑΥΜΑ**. Κι όμως, το **ΘΑΥΜΑ**
έρχεται πάντα εκεί που δεν το περιμένεις.

Είναι κακό να υπάρχει **ΛΙΜΑΝΙ**; Όχι, βέβαια. Αλίμονο. Το **ΛΙΜΑΝΙ**
είναι **ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ**, αλλά γι' αυτούς που **ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ**. Εκεί θα
δέσεις να **ΗΣΥΧΑΣΕΙΣ**, να **ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΕΙΣ**, να πάρεις δυνάμεις για
να σχεδιάσεις το **ΝΕΟ** σου **ΤΑΞΙΔΙ**. Όμως είναι **ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ**
και **ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΟ**, αντί να ξεκουράζεσαι από τα ταξίδια σου,
να **ΦΥΛΑΚΙΖΕΙΣ** τα **ΟΝΕΙΡΑ** σου. Αντί να **ΣΧΕΔΙΑΖΕΙΣ**, να
ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙΣ τη **ΖΩΗ** σου, το **ΧΑΡΙΣΜΑ** και **ΤΑΛΕΝΤΟ** σου. Γιατί
κανένα **ΤΑΛΕΝΤΟ** δεν μπορεί να **ΑΝΑΔΥΘΕΙ** δίχως **ΤΑΞΙΔΙΑ** και
ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ζωής. Πώς θα μάθεις **ΚΟΛΥΜΠΙ** από τη **ΣΤΕΡΙΑ**; Πώς θα
μάθεις να πετάς δίχως να **ΟΝΕΙΡΕΥΕΣΑΙ** τον **ΟΥΡΑΝΟ**;
Δεν πρόκειται ποτέ να **ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ** τι **ΕΙΣΑΙ** και πού μπορείς
να **ΦΤΑΣΕΙΣ**, εάν δεν **ΤΟΛΜΗΣΕΙΣ** να **ΖΗΣΕΙΣ**.

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ: 11.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**
p s y c h o g i o s . g r

ΚΩΔ. ΜΗΧ.ΣΗΣ: 30779